

Arrest

nr. 307 945 van 6 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1999.

1.2. Verzoeker dient op 2 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 13 februari 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 december 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit, bent u afkomstig uit Fay Yusuf in het district Afgooye van de provincie Lower Shabelle en maakt u deel uit van de Reer Mohammedclan. U ging niet naar school, maar u ging wel sinds uw vier jaar naar de koranschool.

Toen uw broer 15 jaar oud was, wilde al Shabaab hem rekruteren. Uw ouders weigerden dit waarop al Shabaab uw broer meenam. Uiteindelijk bleek dat uw broer lid was geworden van al Shabaab en in 2019 overleed. Na zijn overlijden kreeg uw familie een geldsom van al Shabaab omwille van zijn overlijden.

Op een avond, zo'n 20 dagen voor uw vertrek uit Somalië, kwam u thuis en zag u dat uw familie erg triestig was. Ze zeiden dat al Shabaab was langs gekomen en u wilde rekruteren. Uw ouders wilden dit niet dus jullie gingen naar Afgooye naar het huis van uw grootvader.

Drie dagen later werd uw grootvader opgebeld door al Shabaab met de boodschap dat ze wisten dat u zich bij hem schuilhield.

Nogmaals drie dagen later werd uw grootvader neergeschoten voor zijn huis. Hij overleed en zijn zoon, L., raakte daarbij gewond. De vrouw van uw opa en de buurtbewoners gaven u de schuld van zijn dood. Daarop kwam de zus van uw moeder, die vlakbij uw opa woonde, naar u toe en zij bracht u onder in een ander huis. Ondertussen werd uw moeder ook gearresteerd door al Shabaab, maar met behulp van de traditionele oudere en de betaling van een geldsom en wat dieren kon ze vrijkomen. Uw tante regelde ondertussen uw vertrek uit Somalië.

U verliet Somalië in juli 2021 en op 2 augustus 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door al Shabaab. U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd. U verklaarde bij aankomst in België geboren te zijn op 4 februari 2006. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 19 augustus 2021 in verband met de medische testen tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u zeker ouder bent dan 18 jaar, namelijk 23.97 jaar of ouder waarbij een standaarddeviatie van 1.73 jaar een goede schatting is. Bijgevolg kan u niet worden beschouwd als minderjarige en kunnen de kinderrechten niet op u worden toegepast. Het feit dat u niet eerlijk bent over uw leeftijd, doet ook ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts verklaarde u bij uw registratie dat u twee zussen heeft en maakt u geen melding van een broer (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Bij de DVZ stelt u echter dat u een broer had die in 2019 overleed (verklaring DVZ, punt 17). Zijn rekrutering en overlijden maken plots ook deel uit van uw asielrelaas

(vragenlijst CGVS, vraag 5). Het feit dat u uw broer niet eerder vermeldde is vreemd en komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede.

Tevens dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u tot de derde graad naar school ging (verklaring DVZ, punt 11). Ook stelde u bij uw registratie dat u de lagere school afwerkte (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Op het CGVS daarentegen stelt u dat u nooit naar school ging (CGVS, p.4). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in uw verklaringen stelt u dat het waarschijnlijk een fout was en dat u alleen naar de koranschool ging van toen u vier jaar oud was tot aan uw vertrek in 2021 (CGVS, p.4-5). Dit kan echter niet overtuigen aangezien dit wil zeggen dat u bijna 18 jaar naar de koranschool ging. Dat er dan foutief zo worden genoteerd dat u de lagere school afwerkte houdt geen steek. Dit doet dan ook vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op uw profiel en uw opleidingsniveau, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid nog verder op de helling zet.

Ook werd er vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u uw herkomst uit het dorp Fay Yusuf in het district Afgooye van de provincie Lower Shabelle niet aannemelijk hebt gemaakt.

Vooreerst heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u behoort tot de minderheidsclan Boon. U stelt dat uw clan Reer Mohammed een onderdeel is van de Boonclan (CGVS, p.3). Echter is dit een pejoratieve benaming die meerderheidsclans gebruiken om minderheidsgroepen in het algemeen mee aan te duiden (landeninformatie, stuk 1, 2). Hetzelfde geldt voor Midgan, wat u eveneens noemt als naam voor uw clan (CGVS, p.3). Het is allerm minst aannemelijk dat iemand die tot een minderheidsgroep behoort naar zijn eigen groep zou verwijzen met een pejoratief woord als 'Boon'. Bijgevolg kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering tot de clan Boon te behoren.

Ook kan u niet aannemelijk maken dat u werd gediscrimineerd omwille van uw afkomst als Boon. Zo dient erop gewezen te worden dat uw ouders een huis bezaten, uw moeder ook eigenaar was van een eigen theehuis, uw familie kon werken en jullie ook 90 dieren in jullie bezit hadden (CGVS, p.5, 6, 11). De levensomstandigheden van u en uw familieleden zoals ze door u werden beschreven, wijzen aldus geenszins op een achtergestelde positie omwille van jullie beweerde behoren tot de Boon. Gevraagd naar voorbeelden van discriminatie die u persoonlijk meemaakte, komt u niet verder dan te stellen dat u uitgemaakt werd voor Boon en dat u éénmalig uit de rij werd gezet aan de waterput omwille van uw clanbehoren (CGVS, p.15). Verder maakte u geen discriminatiefeiten mee (CGVS, p.16). Deze zaken kunnen bezwaarlijk gelijkgesteld worden met vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook is het vreemd dat u stelt dat uw clan gediscrimineerd wordt door de Abgalclan omdat de Boon schoenen repareren en maken van autobanden (CGVS, p.14) wanneer u eerder verklaarde dat de inwoners van uw dorp zich voornamelijk met landbouw bezighouden (CGVS, p.9). Hierop gewezen stelt u dat de inwoners van uw dorp inderdaad veehandelaars en landbouwers waren, maar dat uw clan op andere plaatsen wel als schoenmakers bekend staat (CGVS, p.14-15). Echter kan u niet verduidelijken waar dit dan is en kan u enkel Mogadishu opsommen als plaats waar uw clan nog woont (CGVS, p.15). Uw verklaringen in dit verband zijn dan ook vreemd en uw verwijzing naar de schoenmakerleest van de boonclan komt dan ook erg ingestudeerd over.

Op basis van voorgaande kan u niet overtuigen te behoren tot de boonclan, hetgeen de geloofwaardigheid van uw herkomst eveneens ernstig ondermijnt.

Voorts heeft u ook geen kennis van clanconflicten in uw regio. Nochtans staat uw district Afgooye bekend voor de vele clanconflicten die er tussen de Biomaal en Habr Gedir clan plaatsvinden. Ook in de ruimere regio van Lower Shabelle vinden regelmatig conflicten tussen de verschillende clans plaats.

(landeninformatie, stuk 3-5). Dat u dan toch stelt dat er geen conflicten plaatsvinden tussen clans (CGVS, p.14) doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het district Afgooye.

Daarnaast stelt u ook dat er geen incidenten gebeurden in uw regio (CGVS, p.19). Echter blijkt uit de beschikbare informatie dat er regelmatig gevechten en aanslagen waren in de dorpen die u opsomt als nabijgelegen bij Fay Yusuf (o.a. Omar Beere en Tortorow). Ook doen er zich in heel Afgooye regelmatig veiligheidsincidenten voor (landeninformatie, stuk 8-9). Dat u dan toch stelt dat er nooit aanslagen of incidenten gebeurden in uw regio is niet aannemelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Ook uw verklaringen over de droogtes in Somalië laten te wensen over. Zo kan u maar erg beperkt vertellen over de droogte in 2011. Nochtans was u toen reeds 12 jaar oud, waardoor er toch meer doorleefde verklaringen verwacht kunnen worden dan uw verklaring dat er dieren en mensen stierven en dat de droogte afliep nadat er buitenlandse hulp kwam (CGVS, p.17). Zeker gelet op de grote impact die deze droogte had op de Somalische bevolking, de grote hongersnood die er het gevolg van was en het feit dat er 260 000 mensen om het leven kwamen (landeninformatie, stuk 6-7).

Tevens stelt u dat u naar Afgooye ging samen met uw moeder om inkopen te doen voor haar winkel. Echter kan u slechts beperkt over Afgooye vertellen. Zo weet u niet in welke wijken Afgooye is onderverdeeld (CGVS, p.10). Over de winkel die u en uw moeder bezocht kan u ook niet meer vertellen dan dat die aan een weg lag (CGVS, p.11). Ook weet u niet dat er een legerbasis aanwezig is in Afgooye (CGVS, p.18). Van iemand die beweert heel zijn leven in het district Afgooye te hebben gewoond en er ook af en toe boodschappen ging doen, kan een uitgebreidere kennis verwacht worden. Dit onderstreept nog verder de ongeloofwaardigheid van uw herkomst.

Hoewel u wel een beperkte kennis heeft van dorpen in uw buurt, dient te worden opgemerkt dat deze kennis makkelijk in te studeren is. Gezien deze kennis niet gepaard gaat met doorleefde en overtuigende verklaringen over andere aspecten van uw herkomst, kan dit bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgooye gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Fay Yusuf heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 13 februari 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.9). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste en tweede middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 48/4 en 48/6, § 5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middelen:

"Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen rekening houdt met alle relevante feiten met betrekking tot Somalië en zo punt a) van bovenstaand wetsartikel schendt. Zo stelt zij dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker naar zijn eigen clan zou verwijzen als 'Boon' omdat dit een pejoratieve benaming zou zijn die door meerderheidsclans aan minderheidsclans wordt gegeven. Deze definitie klopt echter niet. Antropoloog en Somaliëkenner Bernhard Helander beschreef de definitie van 'Boon' als volgt (stuk 2 in bijlage):

"The boon is a term used to describe members of "alien clans" who through time-honoured arrangements ... become adopted into the blood-wealth solidarity of another clan and, nominally, become members of that clan. Over time, such adopted groups become for all practical purposes seen as members proper of their new clans ... However, some of the adopted members will remain despised for their lowly or unknown origins and are in this area generally referred to as boon. The boon would often be exposed to exactly the same types of

pejorative language as that afforded to the ex-slave communities along the river valleys. While the boon throughout much of the inter-riverine area are treated as a uniform category of people, it needs to be emphasized that they are in reality composed of a broad variety of different groups and that this fact is seen as significant by the boon themselves ”

Dat ‘Boon’ dus geen term is die meerderheidsclans gebruiken om minderheidsclans op pejoratieve wijze te omschrijven, zoals foutief bepaald in de bestreden beslissing, maar eerder een benaming voor leden van een vreemde clan die worden opgenomen of geadopteerd in het geheel van een andere clan. Wanneer verzoeker zichzelf als ‘Boon’ omschrijft wil dit dus zeggen dat hij deel uitmaakte van een clan die door een andere clan werd opgenomen, maar wel nog steeds discriminatie ervaart omdat hij door de leden van de adopterende clan niet als een volwaardig clanlid wordt beschouwd. Gezien de bestreden beslissing verkeerdelijk de definitie van ‘Boon’ hanteert, kan er dan ook niet gesteld worden dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot deze groep behoort. Bijgevolg houdt zij geen rekening met alle relevante feiten met betrekking tot Somalie en wordt punt a) van bovenstaand wetsartikel geschonden;

Dat de verwerende partij tevens geen rekening houdt met de door verzoeker afgelegde verklaringen en zo punt b) van bovenstaand wetsartikel schendt. Verzoeker kon namelijk uitgebreid en gedetailleerd beschrijven hoe Al Shabaab hem wou rekruteren waarna hij met zijn familie gevlucht is naar het huis van zijn grootvader, en hoe zijn grootvader voor zijn huis werd neergeschoten door Al Shabaab. Het volledige asielaanvraag wordt echter genegeerd door de verwerende partij omdat verzoekers kennis betreffende zijn streek van herkomst te wensen zou hebben overgelaten. Het is echter disproportioneel streng van de verwerende partij dat verzoekers volledige asielaanvraag ongeloofwaardig wordt geacht omdat hij een beperkte kennis zou hebben getuigd betreffende het clanleven en de geschiedenis in zijn streek van herkomst. Gezien hierboven reeds werd omschreven dat de verwerende partij verzoekers clan niet op de juiste wijze gedefinieerd heeft, kan moeilijk worden volgehouden dat verzoeker niet heeft overtuigd dat hij tot de ‘Boon’ zou behoren. Wat de geschiedenis betreffende de clanconflicten en de droogte betreft kan worden gesteld dat verzoeker hoe dan ook zeer jong was op het moment dat deze gebeurtenissen plaatsvonden en waarschijnlijk nog niet ten volle beseft wat er aan de hand was. Bovendien kon hij wel op succesvolle wijze de dorpen in zijn omgeving opnoemen en omschrijven. Dit wordt dan weer afgedaan als iets wat gemakkelijk in te studeren is. Op deze manier wordt het verzoeker onmogelijk gemaakt: wanneer hij iets niet weet over zijn regio kan hij onmogelijk afkomstig zijn uit deze regio, en wanneer hij iets wel weet is dit kennis die gemakkelijk in te studeren is. De verwerende partij houdt onvoldoende rekening met verzoekers afgelegde verklaringen en schendt punt b) van bovenstaand wetsartikel;

Dat de verwerende partij ten slotte ook geen rekening houdt met verzoekers persoonlijke omstandigheden en hierbij punt c) van bovenstaand wetsartikel schendt. Zo wordt er onvoldoende rekening gehouden met zijn jeugdige leeftijd op het ogenblik dat de gebeurtenissen die hij moest omschrijven (clanconflicten, droogte) plaatsvonden. Het meest frappante betreffende de schending van punt c) is echter dat verzoeker bij zijn aankomst in België had verklaard dat hij enkel twee zussen had en dat hij nadien verklaarde tijdens zijn DVZ-interview ook een broer te hebben gehad die in 2019 overleden was. Gezien zijn broer daadwerkelijk overleden was op het moment dat hij bij zijn aankomst de vraag kreeg of hij broers of zussen had, kan dan ook onmogelijk worden gesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde. Bij zijn aankomst in België werd hij in het kader van zijn aanmelding als minderjarige ondervraagd over zijn familieleden en zei hij dat hij twee zussen had, wat op dat moment gezien het overlijden van zijn broer ook daadwerkelijk het geval was. Nadien op de Dienst Vreemdelingenzaken werd hij ondervraagd betreffende zijn asielmotieven en kwam uiteraard wel ter sprake dat zijn oudere broer overleden was, gezien dit gegeven aan de basis ligt van zijn eigen vraag om internationale bescherming;

Dat de verwerende partij hierin een tegenstrijdigheid ziet, getuigt dan ook van een gebrek aan een individueel, objectief en onpartijdig onderzoek en schendt duidelijk punt c) van bovenstaand wetsartikel;

Dat de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen het volgende bepalen[...];”

Dat de verwerende partij haar beslissing om aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming te weigeren weliswaar motiveert, maar dat deze motivatie absoluut niet als afdoende kan worden beschouwd;

Dat de verwerende partij niet de juiste definitie van ‘Boon’ hanteert en omwille van dit gegeven haar eigen motivatie onderuit haalt. Zij verwijt namelijk verzoeker dat hij niet heeft aangetoond dat hij tot deze groep behoort, maar faalt vervolgens zelf in het beschrijven van deze groep. Verzoeker kan uit deze motivering dus allesbehalve afleiden waarom hij niet tot deze groep zou kunnen behoren;

Dat verzoeker ook niet begrijpt waarom hem wordt aangewreven dat hij zijn overleden broer niet vermeldde toen hij zich als niet-begeleide minderjarige aanmeldde bij de Belgische overheid, terwijl hij dit wel deed toen hem in het kader van zijn eerste interview op de DVZ naar zijn asielmotieven werd gevraagd. De verwerende partij stelt hier:

“Voorts verklaarde u bij uw registratie dat u twee zussen heeft en maakt u geen melding van een broer. Bij de DVZ stelt u echter dat u een broer had die in 2019 overleed. Zijn rekrutering en overlijden maken plots ook deel uit van uw asielrelaas. Het feit dat u uw broer niet eerder vermeldde is vreemd en komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede.”

Dat het nogmaals onbegrijpelijk is dat de verwerende partij hierdoor verzoekers algemene geloofwaardigheid in twijfel trekt, gezien zijn broer er niet meer is. Het is namelijk bijzonder logisch dat de overleden broer niet vermeld wordt wanneer hem de vraag wordt gesteld of hij nog broers of zussen heeft, en deze wel vermeld wordt wanneer er gevraagd wordt naar de reden waarom hij zijn thuisland ontvluchtte gezien het overlijden van zijn broer deel uitmaakt van zijn asielrelaas. Er is een fundamenteel verschil tussen het aanmeldgesprek, dat de bedoeling heeft om de persoonsgegevens van de verzoeker te verzamelen, en het eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, dat als voorbereiding dient voor het daadwerkelijke gehoor van het vluchtrelaas op het CGVS. Verzoeker begrijpt hier niet waarom er van hem verwacht werd op het aanmeldgesprek reeds over zijn overleden broer te vertellen, terwijl hier enkel werd gevraagd of hij nog broers of zussen had. De verwerende partij motiveert haar beslissing dus niet op afdoende wijze en schendt op deze manier de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

Dat de bestreden beslissing artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt; Dat het middel bijgevolg ernstig is;

[...]

Doordat de bestreden beslissing weigert aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus uit te reiken ondanks zijn Somalische nationaliteit en afkomst; Terwijl overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet: [...]

Dat verzoeker wel degelijk zijn Somalische afkomst en achtergrond heeft aangetoond. De verwerende partij mag dan wel twijfel hebben geuit over zijn daadwerkelijke streek van herkomst, verzoeker kon duidelijk aangeven afkomstig te zijn uit Somalië. Hij begrijpt dan ook niet dat hij als Somaliër geen aanspraak zou kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus, gezien er in dat land nog steeds gevochten wordt tussen Al Shabaab en de Somalische overheid, waarbij regelmatig onschuldige burgers het slachtoffer worden;

Dat de verwerende partij volledig nalaat de veiligheidssituatie in Somalië onder de loep te nemen. Nochtans wordt in het meest recente EUAA-rapport betreffende dat land ('Somalia: Security Situation' van februari 2023, stuk 3 in bijlage) duidelijk gesteld dat er nog steeds regelmatig gevechten plaatsvinden waarbij burgerslachtoffers vallen. Zo vielen er in het jaar 2021 maar liefst 265 veiligheidsincidenten per maand te noteren. In het jaar 2022 waren er gemiddeld 239 veiligheidsincidenten per maand (stuk 3, blz 17). Hierbij moet nog worden onderstreept dat in de statistieken enkel veldslagen, explosies en geweld tegen burgers werden opgenomen. De gegevens betreffende 2023 zijn nog niet bekend, maar niets wijst erop dat er intussen veel veranderd is. Verzoeker riskeert dus een bedreiging als gevolg van willekeurig geweld indien hij naar zijn herkomstland zou terugkeren;

Dat het EUAA-rapport ook enkele zware aanvallen van Al-Shabaab tegen burgers beschrijft (blz 18): "Reportedly, in retaliation to the offensive, in the period August-November 2022, Al-Shabaab staged attacks in various locations in South Central Somalia, such as, among others: by the end of August 2022, attacks on civilians were reported in the Hiraan and Galgaduud regions; on 3 October 2022 Al-Shabaab attacked the local government headquarters in Beletweyne and on 23 October the Hotel Tawakal in Kismayo; other attacks took place in Mogadishu: on 20 August at Hayat Hotel, on 29 October 2022 at the Ministry of Education, on 27 November 2022 at Villa Rosa (Rays) Hotel. For further information see regional chapters in the remainder of this report. During the election period that led first to the composition of the House of the People, between November 2021 and April 2022, and then to the Presidential Election on 15 May 2022, Al-Shabaab also targeted civilians associated with the electoral process, including electoral delegates, candidates, government authorities, government officials, and clan elders. Among others, the group resorted to indiscriminate methods, such as improvised explosive devices (IEDs) and suicide attacks, 'which resulted in a high civilian casualty toll'. Within this context, on 23 March 2022, Al-Shabaab 'mounted one of its deadliest attack' in Beledweyne, resulting in 48 deaths and more than 150 casualties, including 'vocal female parliamentarian Amina Mohamed Abdi'. For further information on types of security incidents and forms of

indiscriminate violence, such as IEDs and mortar attacks, see section 1.4 Recent security incidents and trends, as well as the remainder of this report on regional details. "

Dat gezien de verwerende partij de mogelijkheid tot subsidiaire bescherming niet onderzocht heeft, er duidelijk een schending aanwezig is van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;"

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende stukken:

"2. Refworld: 'Somalia: Information on the 'Boon' tribe;

3. EUAA: 'Somalia: Security Situation (februari 2023)'".

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen

aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoeker slaagt er niet in zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen hierover en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio, rekening houdend met zijn profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoeker over (i) zijn clanaffiliatie en de clanconflicten in zijn regio; (ii) over de veiligheidsincidenten in de regio en (iii) over de droogtes enerzijds incoherent, onjuist en gebrekkig en anderzijds ingestudeerd overkomt. Tevens stelde de commissaris-generaal terecht vast dat verzoeker niet als minderjarige kan worden beschouwd en dat hij geen zicht biedt op zijn opleidingsniveau. Aangezien verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden.

4.1.3. Verzoeker stelt in zijn betoog, ter verschoning van zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst, dat hij nog jong was op het ogenblik van de gebeurtenissen die hij moest omschrijven. In deze benadrukt de Raad dat de Dienst Voogdij en de FOD Justitie op 16 augustus 2021 een leeftijdsonderzoek heeft verricht, waarbij verzoekers werkelijke leeftijd werd geschat op 23,97 jaar met een standaarddeviatie van 1,73 jaar. Verzoeker werd aldus 23,97 jaar oud geschat, met een standaarddeviatie van 1,73 jaar, wat betekent dat niet kan worden uitgesloten dat hij op die datum evengoed 22,24 jaar oud was (zie, AD CGVS, "beslissing Dienst Voogdij"). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt zelfs een verschil van maar liefst minimum zeven jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek. Verzoeker werd niet alleen medisch onderzocht, maar ook gehoord op het CGVS, niet alleen omtrent zijn vluchtrelaas, maar ook omtrent zijn identiteit, waaronder zijn leeftijd. Hier houdt verzoeker nog steeds vol dat hij is geboren in 2006 en dat hij dit van zijn ouders heeft vernomen (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 4). De opgegeven leeftijd is een essentieel element van zijn identiteit en dit betreft een kernelement voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij hier waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt, *quod non in casu*. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt dat de vaststellingen inzake het leeftijdsonderzoek allerminst bijdragen tot de algehele geloofwaardigheid. Bovendien kan verzoeker zich, gelet op dit leeftijdsonderzoek, ook niet zonder meer beroepen op zijn jonge leeftijd om de vaststellingen in de bestreden beslissing te verklaren. Verzoeker heeft immers minimaal tot zijn tweeëntwintig jaar in Somalië gewoond, waarbij aldus ook kan worden aangenomen dat hij reeds een zekere maturiteit had. Ten tijde van de droogte in 2011 was verzoeker zo ook reeds 12 jaar, zodat kan worden aangenomen dat hij hier reeds doorleefde verklaringen over kon afleggen. Er blijkt in deze ook dat verzoeker actief deelnam aan de Somalische maatschappij, waarbij hij zijn moeder heeft geholpen bij het bedienen van klanten in haar theewinkel en haar tevens vergezelde naar Afgooye om inkopen te doen (zie NPO, p.10-11). Er kan aldus van worden uitgegaan dat verzoeker geen geïsoleerd bestaan leidde en regelmatig in contact kwam met andere mensen. De Raad is dan ook van oordeel dat van een jongeman met dergelijk profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst.

4.1.4. Wat betreft verzoekers clankennis, verwijst hij naar landeninformatie van "Refworld", waaruit zou blijken dat de term "Boon" refereert naar leden van een vreemde clan die worden opgenomen of geadopteerd in het geheel van een andere clan, maar die nog steeds discriminatie ervaren omdat zij door de leden van de adopterende clan niet als volwaardig clanlid worden beschouwd. In deze wijst de Raad erop dat de landeninformatie, zoals deze zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet eenduidig is over de precieze verhouding en al dan niet beledigende terminologie. Hoewel aldus kan worden getwijfeld aan de pertinentie van het desbetreffende motief van de commissaris-generaal, moet er rekening worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen, maar dit wel is in samenhang met de overige motieven, zoals *in casu* het geval is zoals blijkt uit wat voorafging en wat volgt. Met betrekking tot de discriminatie van de Boonclan, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat: "Ook kan u niet aannemelijk maken dat u werd gediscrimineerd omwille van uw afkomst als Boon. Zo dient erop gewezen te worden dat uw ouders een huis bezaten, uw moeder ook eigenaar was van een eigen theehuis, uw familie kon werken en jullie ook 90 dieren in jullie bezit hadden (CGVS, p.5, 6, 11). De levensomstandigheden van u en uw familieleden zoals ze door u werden beschreven, wijzen aldus geenszins op een achtergestelde positie omwille van jullie beweerde behoren tot de Boon. Gevraagd naar voorbeelden van discriminatie die u persoonlijk meemaakte, komt u niet verder dan te stellen dat u uitgemaakt werd voor Boon en dat u éénmalig uit de rij werd gezet aan de waterput omwille van uw clanbehoren (CGVS, p.15). Verder maakte u geen discriminatiefeiten mee (CGVS, p.16). Deze zaken kunnen bezwaarlijk gelijkgesteld worden met vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Ook is het vreemd dat u stelt dat uw clan gediscrimineerd wordt door de Abgalclan omdat de Boon schoenen repareren en maken van autobanden (CGVS, p.14) wanneer u eerder verklaarde dat de inwoners van uw dorp zich voornamelijk met landbouw bezighouden (CGVS, p.9). Hierop gewezen stelt u dat de inwoners van uw dorp inderdaad veehandelaars en landbouwers waren, maar dat uw clan op andere plaatsen wel als schoenmakers bekend staat (CGVS, p.14-15). Echter kan u niet verduidelijken waar dit dan is en kan u enkel Mogadishu opsommen als plaats waar uw clan nog woont (CGVS, p.15). Uw verklaringen in dit verband zijn dan ook vreemd en uw verwijzing naar de schoenmakerleest van de boonclan komt dan ook erg ingestudeerd over." Verzoeker onderneemt geen enkele ernstige poging om deze pertinente overwegingen uit te klaren of hier een nieuw zicht op te werpen. Ook kan worden verwacht dat verzoeker, gelet op de Somalische context waar de clanstructuur elk aspect van het maatschappelijk leven beheerst, een meer gedegen kennis zou hebben van de clanconflicten in regio. Dat verzoeker verklaarde dat er zich geen clanconflicten voordeden, terwijl uit de landeninformatie

blijkt dat het district Afgooye bekend staat voor zijn vele clanconflicten, ondergraaft verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden regio van herkomst.

4.1.5. De Raad wijst er verder op dat verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkelt tegen de volgende passages in de bestreden beslissing, die door de Raad worden bijgetreden: *"Daarnaast stelt u ook dat er geen incidenten gebeurden in uw regio (CGVS, p.19). Echter blijkt uit de beschikbare informatie dat er regelmatig gevechten en aanslagen waren in de dorpen die u opsomt als nabijgelegen bij Fay Yusuf (o.a. Omar Beere en Tortorow). Ook doen er zich in heel Afgooye regelmatig veiligheidsincidenten voor (landeninformatie, stuk 8-9). Dat u dan toch stelt dat er nooit aanslagen of incidenten gebeurden in uw regio is niet aannemelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.*

Ook uw verklaringen over de droogtes in Somalië laten te wensen over. Zo kan u maar erg beperkt vertellen over de droogte in 2011. Nochtans was u toen reeds 12 jaar oud, waardoor er toch meer doorleefde verklaringen verwacht kunnen worden dan uw verklaring dat er dieren en mensen stierven en dat de droogte afliep nadat er buitenlandse hulp kwam (CGVS, p.17). Zeker gelet op de grote impact die deze droogte had op de Somalische bevolking, de grote hongersnood die er het gevolg van was en het feit dat er 260 000 mensen om het leven kwamen (landeninformatie, stuk 6-7).

Tevens stelt u dat u naar Afgooye ging samen met uw moeder om inkopen te doen voor haar winkel. Echter kan u slechts beperkt over Afgooye vertellen. Zo weet u niet in welke wijken Afgooye is onderverdeeld (CGVS, p.10). Over de winkel die u en uw moeder bezocht kan u ook niet meer vertellen dan dat die aan een weg lag (CGVS, p.11). Ook weet u niet dat er een legerbasis aanwezig is in Afgooye (CGVS, p.18). Van iemand die beweert heel zijn leven in het district Afgooye te hebben gewoond en er ook af en toe boodschappen ging doen, kan een uitgebreidere kennis verwacht worden. Dit onderstreept nog verder de ongeloofwaardigheid van uw herkomst"

4.1.6. De Raad moet vaststellen dat verzoeker thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het louter volharden dat verzoeker omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.7. De Raad acht bovenstaande vaststellingen, evenals de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Fay Yusuf uit het district Afgooye gelegen in de regio Lower Shabelle en dat *" Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Fay Yusuf heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet"*. De Raad acht de motieven in de bestreden beslissing dat verzoeker bij zijn aanmelding geen melding heeft gemaakt van zijn broer overtollig, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan.

4.1.8. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Fay Yusuf uit het district Afgooye gelegen in de regio Lower Shabelle in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere

verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES